

Sfânta Rolende a fost fiica mai mică a Ansei și a lui Didier, rege al lombarzilor, care a purtat război cu papa de la Roma și a fost învins de Charlemagne. În timp ce ceilalți copii ai familiei au ales fie calea căsătoriei, fie calea monahismului, sfânta Rolende și-a urmat părinții în exil la Liège, unde au fost încredințați protecției episcopului Agelfride, care le-a acordat toată ospitalitatea și bunăvoința, conform dorinței lui Charlemagne.

Însă această captivitate în colivia aurită nu i-a plăcut deloc lui Didier, care a preferat să intre în monahism la Corbie, în regiunea franceză Picardie. Rolende și mama sa l-au urmat la locul de nevoință și s-au stabilit și ele în împrejurimile mănăstirii, unde au rămas până la moartea lui Didier în 777.

Sfânta Rolende nu a trecut neobservată. Frumusețea și noblețea prințesei, virtuțile ei au atras atenția unui prinț scoțian care a dorit să o ia de nevastă. Părinții ei, îngrijorându-se de viitorul ei, au sfătuit-o să accepte, însă ea dorea din copilarie să își închine viața lui Dumnezeu. S-a hotărât atunci să îi păcălească pe trimișii prințului, cei care urmau să o conducă la viitorul ei soț. Își propusese să ajungă la Köln și să intre în mănăstirea Sfânta Ursula. Pe drum, a făcut popas în Liège, cetate cunoscută atunci și pentru viața sa monahală, pe care a apreciat-o și sfânta. Călătorea împreună cu mama sa și s-au hotărât să poposească și la Lobbes, unde se afla un unchi al Rolendei și de unde Ansa, istovită de drum, nu a mai continuat călătoria.

Însă nici Rolende nu era mai puțin obosită decât mama sa. Și pe ea o istoviseră încercările unei lungi călătorii. A mers mai departe în Gerpennes și Villers-Poterie, unde a primit găzduire la o familie de țărani. Forțele sale slăbiseră considerabil. Dându-și seama că sfârșitul pământesc se apropie, sfânta Rolende a cerut să fie chemat preotul pentru a se împărtăși cu Sfintele Taine. Cu ultima suflare, a cerut să fie anunțată și mama sa și a rostit cuvintele pe care Mântuitorul le-a spus pe cruce: „Părinte, în mâinile Tale îmi încredințez duhul Meu” (Luca 23, 46).

Un orb, auzind ce se povestea despre tânără, a venit să se roage și s-a atins de trupul său, recăpătându-și vederea. Vestea s-a răspândit repede și poporul a început să cinstească Sfintele Moaște care au fost mutate în biserica de la Gerpennes. Din ele a ieșit mult timp ulei sfințit care vindeca toate rănila și bolile. Mama sa a venit și ea în pelerinaj și a simțit o mare bucurie văzând cinstea pe care o făcuse Dumnezeu fiicei sale.

Sfintele Moaște se află și astăzi tot la Gerpennes, într-o raclă impresionantă, iar pomenirea sfintei se face la data de 13 mai. O procesiune are loc în luna Rusaliilor.